

לישועתך קויתי

על שולחנו של הגאון המקובל
איש האלקים הרב שמשון חיים בן הרב נחמן מיכאל נחמני ז"ע
מחבר הספרים הקדושים זרע שמשון ותולדות שמשון

פרשת פרשת שלח תשפ"א | גליון מס' 295

לזה. והנה המרגלים הלא חטאו בגאווה, בהיותם חוששים, שבארץ ישראל יעבירו אותם מגדולתם. כיון שכן, לא יכול היה לשרות עליהם שם י-ה.

זהו איפה, מה שאמר משה רבינו ליהושע, י-ה יושיעך מעצת מרגלים. כלומר, ראוי אתה שיושיעוך מן השמים בשם י-ה, משום שעניו אתה. ובאמת, אין זו תפילה, אלא טענה ואמירה, כי מוכרח הוא יהושע לקבל עזר וסייעתא ממרומים, בשל היותו עניו. בכדי לרמוז זאת, הוסיף משה ליהושע את האות יו"ד, כדי לצרפה לאות ה"א, הפותחת את שמו. ויחדיו יהיו רומזים על שם י-ה, אשר וודאי יגן עליו להצילו מעצת מרגלים.

מהאי טעמא, טען כן משה רבינו רק עבור יהושע, לא בשביל כלב ושאר מרגלים. משום שרק בו היה בטוח ומכיר בענוותנותו. כי הנה העיד הכתוב על יהושע (שמות לג יא), 'ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל'. ובוודאי, החזיק יהושע במידתו של רבו, אשר היה עניו מכל האדם, (לעיל יב ג).

ראיה לדרכנו, מדברי תרגום יונתן בן עוזיאל שכתב, כי כאשר ראה משה רבינו את ענוותנותו, קרא להושע בן נון יהושע. והדברים נפלאים.

עוד יש לתרץ, את קושיית המפרשים, מדוע התפלל משה רבינו, רק על יהושע ולא על שאר המרגלים האחרים.

על פי המובא בספר 'זרע ברך', בשם רבינו האריז"ל, אשר לעת הזו, לקראת כניסתם של בני ישראל לארץ, רצה הקדוש ברוך הוא, שיתעברו בנשמות הנשיאים, נשמותיהם של השבטים הקדושים. זאת, על מנת לסייעם שלא יכשלו

ויקרא משה להושע בן נון יהושע (במדכ יג טז) התפלל עליו יה יושיעך מעצת מרגלים (כ"ט) תפילתו של משה רבינו, י-ה יושיעך מעצת מרגלים, כמה דקדוקים יש בה:

א. מדברי רש"י נראה, כי משה רבינו התפלל על יהושע, באותיות י-ה משם הוי"ה. וצריך להבין, מדוע הוזקק לשתי אותיות מן השם הקדוש. למה לא היה די להתפלל, באות אחת בלבד. הלא גם בכוחה של אחת, היה ניתן להושיעו.

ב. עוד יש להוסיף על הקושיה הקודמת. הלא אליבא דאמת, לא הוסיפו לו ליהושע, אלא את האות יו"ד. מדוע אם כן, הזכיר משה את כל שם י-ה.

ג. מפני מה הוצרך משה לשתי פעולות. גם להתפלל על יהושע, וגם להוסיף לו אות בשמו.

ד. למה התפלל משה, רק על הצלתו של יהושע בן נון ולא על כלב ושאר המרגלים. וכי יש משוא פנים בדבר.

ונראה לבאר ולתרץ הכל, על פי דברי הזוהר הקדוש (חלק ג קנח). על הפסוק (לעיל ג) 'כולם אנשים ראשי בני ישראל המה'. וכה הם דבריו, (בתרגום ללשון הקודש): 'כולם זכאים וראשי ישראל היו. אבל הם הנהיגו לעצמם עצה רעה. מדוע נטלו עצה זו? אלא אמרו, אם יכנסו ישראל לארץ, אנחנו נועבר מלהיות ראשים, ומשה רבינו ימנה ראשים אחרים. שהרי אנחנו זכינו להיות ראשים במדבר, אבל בארץ לא נזכה, עכ"ד.

עוד יש להקדים, מה שכתבו המקובלים (שער רוח הקודש תיקון ז), כי שם י-ה אינו שורה על בעלי גאווה. שכן, 'גאווה, עולה מספרה ט"ו, כמספרו של שם י-ה. והיינו, שהם זה למול זה, מנוגדים זה

בחטא. אלא שבפועל, גבר עליהם יצרם ונכשלו.

והנה שנים עשר השבטים, התעברו נשמותיהם, כל אחד בנשיא שבטו. אלא שכפי הנראה במושכל ראשון, לוי לא התעברה נשמתו באף אחד מהם. שכן, לא היה ביניהם נשיא משבטו. מאידך, אחר ויוסף התעברה נשמתו בנשיא שבט מנשה, אם כן, איזה מן השבטים הקדושים, התעברה נשמתו ביהושע בן נון, נשיא אפרים. אלא היה זה לוי, שהתגלגל ביהושע בן נון.

מעתה, אחר ונשמת לוי, שהיה ראש שבטו של משה, התעברה בנשמת יהושע, לכן נשא תפילה דווקא עבורו, בהיות והיה זה דבר הנוגע ממש לו עצמו.

(זרע שמשון פרשת שלח, מאמר א)

הלכתא כנהמנ?

הנהמדים מזהב

נספר אחד מנחתפי השיעורים בפרע מנו, שהיעור נהווה לו עונג סבוע יקר מזהב ופנינים.

יום ראשון, ששן פורים תשפ"א, ייזכר בהיסטוריה כיום de היסטריה מצד המחנה. יום בו נחרה מנחת ישראל להכות בחרדים ולרצות את החילונים, להטיל מצור על ירושלים עיר הקודש, ולא לאפשר לרובים לעלות לרבותיהם להגיע למחוז חפצם, עם היותם מחוסנים או מחלימים, אינם מצלים עש בריאותי כלשהו.

בהיתנו כבית מנה, לילה לפני-כן, על הולחן בסלון מונח מנחם המנות הנאה והמוקעת ביותר, אותו הכנו לכבוד יסי היקר עשר בירושלים.

כבית, מבינים שהדברים לא כל כך מובנים מאליהם מהמנחם יגיע בכמות ליעדו. וזה, אחרי הפקעה מאוד גדולה בבחירת המוצרים, בעיצוב, ובכתיבת המחכת המרע, בו רצינו להגיע את רחשי תודתנו מעומק הלב

על העצרה בתקופה כלכלית קשה זו לרכיב חבני ישראל בתקופה המורכבת מעברנו. על סיוע עם הילדים, ועוד.

מוצאי שבת, היו היום, בו אני מאור לזכות לשבת ביעור הסבוע בפרע מנו. אונם בדרך כלל אנו יושבים לשיעור ביום שישי. אך היום שהנה חל ביום זה פורים, החליטו יחד, כבר לפני סבוע, ביעור, לדחות הסבוע את השיעור למוצאי שבת.

אבל, בבית לוחצים. אם לא תנסו חותניים למוצאי דרך להעביר את החבילה לירושלים, זה לא יקרה. ואני בשלי, תורה יקרה היא מפנינו, וכל חפצנו לא יסו בה. הם מנסים לדבר על לבי בחשיבות הכרת הטוב. אני מסכים, אבל עכשיו זהו הזמן של קביעת עתים. קבענו זמן ללימוד, וזה עכשיו לפני הכל. יש אפשרות לעשות את החבילה האחרת אחרי הלימוד.

אונם, בני הבית לוחצים ודאובים. ואין עדיין פתרון באופק איך שולחים, ועם מי. מי יסכים לנסות לעקוף את המטרה שאורבת בדרכים לחרדים. כפי שהמועות העקשניות אומרות. אבל התורה קודמת. זכות רבינו כבר תעמוד לי כמו במקרים רבים, שזכינו לראות בס"ד עין בעין את כוחו של רבינו.

עם סיום השיעור. אני מחרה לחזור הביתה. זוכר שצריך את עצרתי ותושייתי במציאות פתרון למנחם החשוב והדחוף. איך שאני מתקרב לבנינו, אני רואה את ידידי הירושלמי, שכו של יסי, בנין ליה, כשהרבה שלו כבר חותנא, מתכונן לציאה לדרך. הנתי שאם הוא בדרך חזור לביתו, יתנו לו לעבור עם הצעת תעודת הזהות שמכהה את מקום מגוריו, וייצלח את המחסום המטרי. אאלתי אותו אם אכן כן, הוא מוכר כעת ירושלימה. ואכן, הוא שח לעבור בחפץ ליה, אין לו כזה שום קושי. אדרכה, ישח לזכות להיות שליח לדבר מצוה.

בני ביתי שהיו המומים הנחם השלוי שהתרחש כאן, הודיעו לי שמחיים אין להם יותר בקשות על חשבון השיעור. קיבלו וקיימו מאהבת הנס, את עול תורת רבינו, עליהם ועל צדי. להם הודיעו חשיבית, מחיים לא מפריעים לאבא עם שם ענין דחוף, בדרך לשיעור בפרע מנו.

טוב שמוע

בשורה טובה תדשן עצם

בחסדי השי"ת, בשעת כתיבת השורות (שלישי בהעלותך), התבשרנו על הופעת הספר 'זרע שמשון המפואר ילקוט אמרים לחומש במדבר.

בתקוה שכבר קעת ניתן להשיג אצלנו את הספר הנ"ל.

לפרטים 05276-97791

להארות משוב וכן לקבלת העלון במייל lk0772027554@gmail.com